

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

Prima Pars huius Meditationis, de notitiâ sui suorumque defectuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

tando, quoties ab eo nostro fine deuiauerimus, & vim creaturis iis abutendo fecerimus; tum descendendo ad istorum defectuum odium, quo ad debitum finis huius amorem reducamur. Et sic habet hoc Exercitium duas partes.

Prima spectat ad notitiam defectuum nostrorum, secunda ad eorum odium.

PARS PRIMA de notitiâ propriâ peccatorum nostrorum.

Prima hæc pars duas habet Notas, & quatuor Puncta.

PRIMA NOTA. Quò quis meliùs operum suorum declinationem à recto cognoscat, & videat, opus habet regulâ quadam & rectâ lineâ, ad quam illa examinet. Ista regula Primò est ultimus noster finis, cui ea respondere debent. & hinc quia Sancti omnes huius finis rectitudinem optimè nouerant, non exiguam in leuioribus etiam defectibus

fectibus compunctionis materiam inueniebant. Hinc D. August. *Miser ego! quando poterit mea obliquitas tuæ rectitudini adequari?* Secundò, Exempla Sanctorum. *Imitatores mei estote, & obseruate eos qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram,* ad Philip. 3. Tertiò, Regula huius notitiæ esse nobis possunt nostra bona proposita, feruores, & exercitia præterita, hinc pudoris materiam sumentibus, quòd cum debuerimus in virtutibus magnum fecisse progressum, multum ab iis deflexisse nos conspiciamus.

- SECUNDA NOTA. Quòd id genus examinis, quo per orationem in suis notitiam veniat, non debeat esse quale id quod fit in ordine ad confessionem, sed magis ei simile, quod fit quando quis vult reddere rationem conscientia, notando errores & tentationes ordinarias, ad passionum prauarumque inclinationum radices euellendas, statumque virtutum & spiritua- lem profectum inducendum.

E 5

Porro

Porro hoc Exercitium notitiæ sui ipsius, quo quis defectus suos cognoscat, reduci potest ad quatuor capita siue Puncta.

PRIMUM PUNCTUM. Cogitationes, verba, & opera.

1. Cogitationes otiosæ, dissolutæ, inutiles, machinæ in aëre; intentiones, inuentiones & ratiocinationes tendentes ad consequendum honorem, bonam lautamque tractationem & commoditates, omneque id quod mundus amat & quærit; indignationes, querelæ & inuidiæ eorum qui suis conatibus obstant, eosque impediunt, vanæ delectationes & tristitiæ.

2. Verba otiosa, intempestiua linguæ dissolutio, leuitas in loquendo, risus, facetiæ, indiscretionis, defectus prudentiæ, querelæ de Superioribus, murmurationes de absentibus, affligere & pungeri præsentis, suaque vanitate & iactantiâ omnibus malum exemplum dare.

3. In operibus, otium, studium rerum

rum inutilium, ab vtilibus auersio, fugere laborem, priuilegia & exemptiones quærere; viuere inter suos cum exiguâ ædificatione, & inter sæculares more illorum.

SECYNDVM PUNCTVM. Sunt tria vota.

1. In Paupertate, desideria commoditatum, non permittendo sibi quidquam deesse, procurando meliora; particularitatum esse amicum, non contentum esse eo quod habet communitas, omnia alia desiderare, facile dare, accipere, commodare; quæ suo appetitui & desiderio desunt importunè petere, etiam adhibitâ operâ sæcularium.

2. In Castitate, exigua cordis custodia, minor sensuum; inuolutum & irritum esse variis cogitationibus, phantasiis, affectibus & amicitiiis particularibus.

3. In Obedientiâ, durities iudicij, murmurationes, & aperta indicia reluctantiæ, tristitia, defectus executionis;

non

non esse exactum, humanis vti mediis quò quis suum finem consequatur, & Superiorem in suam sententiam pertrahat; facilem esse in contradicendo, suaque sine præuiâ oratione, sine electione, sine motiuis spiritualibus & maioris Dei obsequij curâ, proponendo.

TERTIVM PUNCTVM. Exercitia spiritualia orationum, examinum, lectionis spiritualis, pœnitentiarum, Missæ, Confessionis & Communionis, &c. illa sine urgente causâ negligendo, in iis se sine spiritu & deuotione gerendo, non conformando se Regulis & instructionibus. Et in hoc Puncto expedit reflectere ad instructiones quæ pro singulis sunt, & notare in quibus defecerimus, & in quo nos illis conformare debeamus.

QUARTVM PUNCTVM. Omnes nostræ ordinationes, instructiones, & Regulæ tam summarij Constitutionum quàm communes, & omnium Officialium in particulari, singulas, si tempus
sup-

suppetat, diligenter examinando & discutendo. 1. Quid Regula præcipiat. 2. In quo erratum sit. 3. Quomodo hoc emendari debeat. Et hoc Exercitium nonnumquam sumi potest loco orationis, frequenter loco lectionis libri spiritualis. Verùm iam Exercitiorum tempore fieri conuenit examen circa Regulas aliquas magis principales, quales sunt, rationem reddere conscientiaë, de correctione fraternâ Regulaë conformi, de silentio, de non ingrediendo aliena cubicula, de litteris sine veniâ non scribendis aut recipiendis, de pecuniis non asseruandis, de usu nullius rei tamquam propriaë.

Et hîc notandum, vt initio dixi, quòd, vt quis facilè in suorum defectuum cognitionem veniat, multùm iuuabit, si præsentem hunc suum statum cum eo, in quo aliquando meliùs se habuit, conferat, oculosque coniciat in exempla, quibus in eo particulares aliquaë personæ spirituales, perfectaë, notaë, nobis prælucent; vel tandem,
quâ

quâ erga Deum tenetur, obligationem, perfectionemque & sanctitatem, quam à se Deus exigit, consideret. Illæ enim tres Regulæ sunt, quas initio proposuimus.

Et quia totum illud examen vno die fieri non potest, bonum erit quotidie aliquid ei temporis impendere: postquam verò octo Exercitiorum diebus totum illud spatium decurrerit, per totum anni decursum postmodum cum otio illud continuabit.

Tandem nota. Quòd sicut quidam suis semper rebus & opinionibus ex passione quadam adhærentes, in omnibus excusationes prætendunt; sic alij, quando præsertim recollectioni & deuotioni se dant, eandem illam passionem exercent in nimiâ sui accusatione, in omnibus se supra modum grauantes: quibus magis vtile foret, si defectus singulos, quibus verè illaqueati sunt, & remedium reformationemque exigunt, quietè, cum otio & prudenter considerarent, eosque, ob rationes
 quas

quas mox dabimus, breuiter annotarent.

SECUNDA PARS *de dolore peccatorum.*

SECUNDA huius Exercitij pars est, dolor & odium peccatorum: eiusque præcipuum motiuum est, quòd ab ultimo nostro fine recesserimus; quæ est vnica radix & causa contritionis. Porro ad hunc dolorem in nobis excitandum iuuabunt sequentia.

Primò. Fœditas & turpitude, quam culpa secum inuoluit, est ea irreuerentia, contemptus & offensa tam magni Dei. Et cum ipse propter se, tamquam vltimum finem, nos creauerit, nos ipsi terga verterimus, eumque deseruerimus. Cumque ipse amicitiam suam nobis liberaliter obtulerit, nos eum contemnentes, paruique facientes, vltioris alicuius creaturæ affectum & amorem ipsi prætulerimus. Et cum ipse omnium creaturarum vsum nobis ad eius obsequium concesserit, nos in eis, tamquam si dij illi nostri forent, cor nostrum